

після століття тишини на краю
ледь початого життя при кінці
непередбаченої подорожі серед
рік що зігнали між нами поміж
дерев які дивуються у поспіху
комах що залітають в таємничі
царства посеред усіх голодних
птахів що їх
ніхто мабуть вже
не побачить (що їх не полюбив
ніхто) між двома вечорами під
двома листками мертвої тополі
в красці помаранчі де занадто
років я прожив на одне літо я
тебе віднаходжу і знову гублю
тебе як прокидається папороть

Цикл « [Уривки для Anne Marie](#) ».